ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 4.

Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις του παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Ἀ π α ρ η γ ό ρ η τ ο ν, Κων)πολιν. Τὸ φύλλο ποὺ ζητᾶτε σᾶς ἐστάλη. Τὸ ποίημά σας ὁ «Ἀποχωρισμὸς» ὄχι καλό. Ἰδοὺ τὰ δύο πρῶτα του τετράστιχα :

Πάει ἔφυγες, γιὰ πάντα
Φίλε μου ἀπ' τὴν Τουρκιά,
Καὶ αἰσθάνομαι στὰ στῆθη
Μιὰ ἀνάμνησι γλυκειά.

Φίλους νόμιζες τοὺς πάντας,
Καὶ τοὺς μήλαγαις γλυκὰ
Ἐννοήσας ὅμως τούτους,
Ἔφυγες ἐξαφνικά, γλπ.

Δ. Ζ. Μ., Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Δὲν εἶνε δηλαδὴ ποίησις αὐτή. Γιατὶ ποίησις δὲν σημαίνει παράταξιν λέξεων. Διαβάστε, μὲ προσοχὴν φυσικά, Ἕλληνας ποιητάς. Θὰ ἴδητε ἔτσι πῶς γράφεται ἕνα καλὸ ποίημα, θὰ μπῆτε κάπως στὸ νόημα τῆς τέχνης. Ε ὐ. Δ ρ., Καλάμας. Σᾶς ἀπαντήσαμε εἰς προηγούμενον φύλλον. Ν ι κ ό λ α ο ν, Χίον. Ὄχι χρήσιμα. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Μ ο σ χ α θ ά ν α τ ο ν, Κορφοξυλιά. Τὸ τραγοῦδι σας ὄχι καλὸ δυστυχῶς. Ἀ λ. Γ. Κ ο π. Τὰ δυὸ ποιήματά σας ἔχουν καλοὺς στίχους, ἀλλὰ καὶ στίχους κακούς, λαθασμένους, καταστρέφοντας τὸ σύνολον. Γιατὶ αὐτό; Τὰ ἐγράφατε βιαστικὰ μήπως ; Ἡ βιασύνη καταστρέφει τὴν ποίησιν. Γράφετε μὲ προσοχὴν καὶ ὅταν ὑπάρχει κέφι καὶ ἐμπνευσις. Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸ ἑνὸς καλοῦ ποιήματος. Π ε ι ρ α ι κ ό ν Χ ε ρ σ ο ν η σ α ῖ ο ν, Πειραιᾶ. Ὅλα καλὰ καὶ ἄγια, ἀλλὰ τὸ διήγημά σας μὲ τὸν τίτλο «Ἐνα Ἀκόμη» δὲν εἶνε καλό. Πολὺ-πολὺ πρόχειρα γραμμένο. Πιθανῶς θέβαια νὰ τὸ γράψατε μὲ ἄκραν προσοχήν. Μὰ τί σημαίνει ; Τὸ διήγημα δείχνει προχειροτητα κι' αὐτὸ εἶνε τὸ ὀλέθριο. Νὰ π.χ. μιὰ φράσις ἀκατανόητος. Γράφετε :

«Ποτὲ δὲν πῆγε στὸ παιχνίδι—στὸ τέννις δηλαδὴ—μὲ τ' αὐτοκίνητο τοῦ πατρός της, μὲ τὸ τραὶν καὶ περισσότερον μὲ τὰ πόδια»!

Καὶ γεννᾶται ἀμέσως τὸ ἐρώτημα. Μὲ τί πήγαινε στὸ παιχνίδι ἡ ἡρωΐς σας, ἀφοῦ οὔτε ὠτο, οὔτε τράμ, οὔτε τοὺς ἀβρούς της πόδας ἐχρησιμοποιοῦσε ; Πετοῦσε ; Ἀλλὰ δὲν τὸ γράφετε. Σ' αὐτὴ δὲ τὴ δύσκολη περίστασι μόνον τὰ φτερὰ μποροῦν νὰ λύσουν κάπως τὴν ἀπορία μας, ἀπορία δικαιολογημένη. Εἶχε φτερὰ ἡ ἡρωΐς σας ; Ἀλλὰ τότε δὲν ἦταν γυναῖκα. Ἦταν ...καρακάξα μήπως ; Ἀλλὰ καὶ ἡ καρακάξες δὲν παίζουν τέννις ! Μυστήριον δηλαδὴ σκοτεινὸν καὶ ἀδιάλυτον : Πῶς πήγαινε ἡ Τζένη στὸ παιχνίδι. Μὲ ποδήλατο, μὲ σούστα, μὲ ἀραμπᾶ, μὲ κάρρο ; Γράψτε μας νὰ ἡσυχάσουμε. Μήπως πήγαινε μὲ τεθωρακισμένο αὐτοκίνητο ; Τότε δὲν θᾶταν γυναῖκα, θᾶταν... ὁ Γιλαστήρας ! Ἀλλὰ τί σᾶς ἤρθε νὰ κάμετε τὸν καλὸν στρατηγὸν διήγημα ; Ἂν τοῦ κακοφανεῖ ; Προσέχετε λοιπὸν στὸ ἑξῆς ὅταν γράφετε διηγήματα νὰ στέλνετε τὶς ἡρωΐδες σας στὸ τέννις μὲ τὰ πόδια τους. Εἶνε ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος νὰ φτάσουν στὸν πρὸς ὃν ὅρον καὶ τὸ διήγημα νὰ πετύχῃ. Λ. Β. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀγαπητό μου Μπουκέτο εἶμαι τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ ὡραίου σας καθ' ὅλα περιοδικοῦ καὶ ἀκριβῶς διότι εἶμαι ἀναγνώστης σας καὶ ἔχω ἰδεῖ πλεισιάκις εἰς τὸ ἔγκριτόν σας περιοδικὸ νὰ φιλοξενοῦνται στίχοι ἀνεπισήμων ποιητῶν λαμβάνω καὶ ἐγὼ τὸ θάρρος νὰ σᾶς στείλω καὶ ἐγὼ ἕναν ἀπὸ τοὺς πρώτους μου στίχους μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τύχω μιᾶς εὐμενοῦς κρίσεως καὶ θὰ τύχῃ δημοσιεύσημον, ἐλπίζω τὸ ὁποῖον ἂν γίνει θὰ μὲ ὑποχρεώσητε παρὰ πολὺ καὶ σᾶς θερμοπαρακαλῶ πρὸς τοῦτο.

»Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως καὶ σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων. Περιμένω ἐναγωνίως τὴν νέαν σας ἔκδοσιν διὰ νὰ ἴδω τὰ ἀπατελέσματα τῶν κόπων μου».

Δυστυχῶς, ἀγαπητὲ φίλε, τὸ ποίημά σας, τὸ ἀφιερωμένο στὸν ἀείμνηστον Ι. Σκορδαρᾶν, δὲν εἶνε ἐπιτυχές, ἂν καὶ τὸ θέμα σας εἶνε τόσο συγκινητικόν. Ἰδοὺ μερικοὶ στῖχοι σας :

Ὦ ! σὺ θνητὲ ποῦ ἔρχεσαι εἰς
(τὸ νεκροταφεῖο
Νὰ κλαύσῃς ἕνα συγγενὴ ἕνα
(ἀδελφό σου ἢ φίλο
Μία μητέρα ἕναν μπαμπᾶ νὰ ξε-
(θυμάνῃ ὁ πόνος
Πόνος ὅπου τὸν πέρασε σχεδὸν
(ὅλος ὁ κόσμος.

Στρέψε καὶ ρῖξε μιὰ ματιὰ σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν τάφο
Ποῦ βρίσκεται ἕνα παιδὶ ὅλο δροσιὰ καὶ ἀφράτο
Δροσιὰ ὅπου τὴν ἔχασε ἕνα πρωῒ θλιμμένο, ποῦ εἶχε τὸν Ἥλιο σκοτεινὸ στὰ σύννεφα κρυμμένο.

Καὶ πιὸ κάτω :

Διαβάτη σπάσου μὴν διαβῆς χωρὶς νὰ σταματήσῃς
Καὶ διάβασε τὸν στῖχο αὐτὸν χωρὶς κἂν νὰ δακρύσῃς
Ἀφοῦ δὲν δάκρυσα καὶ ἐγὼ ὅπου τὸν ἔχω γράψῃ,
γιατὶ δὲν εἶμαι ποιητὴς οὔτε κανένας συγγενὴς
εἶμαι ἁπλὸς διαβάτης, κλπ.

Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ ὁ πόνος, δὲν ἀρκεῖ τὸ ψυχικὸν ἄλγος γιὰ νὰ γραφῇ ἕνα τέλειο ποίημα. Χρειάζεται—τὸ πιὸ σπουδαῖο—ταλέντο. Πρῶτα ταλέντο κι' ἔπειτα ὅλα τ' ἄλλα. Χ. Μ ε τ α ξ ά, Ἐνταῦθα. Ὄχι χρήσιμα. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Μ έ ν ο ν Μ α υ ρ ί δ η ν, Πόλην. Καὶ πάλιν σᾶς γράφουμε. Ἔχετε δίκηο. Τὸ δεύτερο ὅμως διήγημα ὄχι ὅσον τὸ πρῶτο ἄρτιον. Ἀλλὰ οὔτε καὶ κακό. Ἂν τὸ περιποιόσαστε δηλαδὴ λίγο θὰ καθίστατο ἀξιόλογο, ὄξιο δημοσιεύσεως. Συνεπῶς ἀπὸ σᾶς πλέον ἐξαρτᾶται τὸ κάθετι. Μ ί ν α, Ἐνταῦθα. Ἀκολουθεῖτε καὶ σεῖς τὴν λαϊκὴ παροιμία : «Κ ά θ ε π έ ρ υ σι κ α ὶ κ α λ ύ τ ε ρ α». Μὰ γιατὶ μᾶς γοητεύει τόσο τὸ παρελθὸν ἄραγε ; Γιατὶ εἶνε καλύτερο τοῦ ἐφέτος, Ἢ πρόκειται ἁπλῶς περὶ νοσταλγίας, ἐντελῶς ἀδικαιολόγητης ; Γιατὶ ἐμεῖς ἔχουμε τὴ γνώμη ὅτι ἀντιθέτως τὰ πράγματα πηγαίνουν στὸ καλύτερο. Κι' ἔτσι εἶνε. Ὅσο γιὰ τὰ κινηματογραφικὰ δὲν εἶνε—ὑποθέτουμε—πολλὰ 2—3 κομμάτια σ' ἕνα περιοδικὸ 36 σελίδων. Τί ὀνομάζετε «φιλολογία» ; Γράψτε μας σχετικῶς καὶ θὰ φροντίσουμε νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Δ α μ. Λ ε υ θ ε ρ ι ώ τ η ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας, μὲ τὸν τίτλο «Γιὰ νὰ Ξεχνάω τὴν Ἀλήθεια» ὄχι ἐπιτυχημένο. Ἀπόπειρα στιχουργικὴ δηλαδή, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Π α ρ. Π ε τ σ ά κ ο ν. Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί. Πιὸ στρωτὸ τὸ διήγημά σας. Γι' αὐτό, ἀφῆστε τὴν ποίησι καὶ γράφετε πεζά. Ἀκοῦστε τὴ συμβουλή μας αὐτή. Ν. Β ά σ ι λ ε ί ο υ, Θεσ)νίκην. Τὸ ποίημά σας... δὲν εἶνε ποίημα, φίλε κύριε. Πρόκειται περὶ παρατάξεως λέξεων. Ἰδοὺ :

Στὸ δρόμο τοῦ Αἰόλου ἐκεῖ εἰς τὴν σκιὰν
μίαν ἡμέραν, ἐνθυμοῦ, σκληράν.
σὲ συνάντησα παρὰ τὸ ρεῦμα.
Ἀλλοίμονο τὰ λόγια σου τὰ βδελυρὰ
ἦσαν γυμνὴ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦμα.
Κι' ἔκατσε σὲ μίσησα τὸ ὄντι
δὲν μὲ πονεῖ πλέον ἡ καρδιὰ καὶ τὸ δόντι.
Ἐς κόρακας ὁ ἔρως σου ὁ ψευδόμενος
σὲ παρατῶ τοῖς κοινοῖς ρήμασι πειθόμενος!

Μά, στὸ Θεό σας, εἶνε ποίημα αὐτό; Λέτε πῶς τὴ συναντήσατε στὸ δρόμο καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια στὴν ὁδὸν Αἰόλου. Κι' ἀμέσως-ἀμέσως προσθέτετε ὅτι συνέβη τὸ κοσμοϊστορικὸ αὐτὸ γεγονὸς κοντὰ σὲ κάποιο «ρεῦμα». Ρέμμα στὴν ὁδὸν Αἰόλου !... Μήπως πρόκειται περὶ ὑπονόμου καὶ σᾶς ἐζάλισαν αἱ ἀναθυμιάσεις της; "Επειτα λέτε πῶς «ἦταν γυμνὴ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ ψέμμα». Καὶ ἡ μὲν ἀλήθεια συνηθίζει νὰ ντύνεται ἢ μᾶλλον νὰ μὴ φοράη τίποτα, ὅπως ἡ σημερινὲς κυρίες. Εἶνε θεόγυμνη καὶ γι' αὐτὸ ἴσως τὴν ἀποστρέφονται οἱ σεμνοὶ ἄνθρωποι. Ἀλλὰ τὸ ψέμμα ποτὲ δὲν ἐνεφανίσθη στὸν κόσμο γυμνό. Ἀντιθέτως φοράει λογῆς-λογῆς στολίδια, γιὰ νάχῃ πέρασι. Μὴ γράφετε λοιπὸν στίχους. Ἂν σᾶς ἀρέσει ἡ ποίησις, διαβάζετέ την. Ἔτσι θὰ τὴν ἀπολαμβάνετε ἁπλήστως. Ἐνῶ τώρα τὴν κακοποιεῖτε δεινῶς τὴ δυστυχισμένη. Ι. Π., Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας πολὺ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ στὴν οἰκεία στήλη. Τὸ βιβλίο ποὺ ζητᾶτε δὲν ἔχει ἐκδοθεῖ. Τὸ φυλλάδιο σᾶς τὸ ἐταχυδρομήσαμε.

Τὰ μικρὰ ἐξανθήματα τοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει τοῦ δέρματος, τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἰδίᾳ εἰς νεάνιδας), κυρίως ὀφείλονται εἰς τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου. Διὰ νὰ ἐξαλείψετε ταῦτα, ἔχετε ἀνάγκην ἑνὸς καθαρτικοῦ ἢ ὑπακτικοῦ καὶ ὡς τοιαῦτα συνιστῶνται:

Ἡ ***ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΛΕΜΟΝΑΔΑ*** Spes, *διαυγής, εὔγευστος καὶ ἀποτελεσματική.*

Ἡ ***ΟΠΩΡΙΝΗ*** (Oporine) Spes, *ἥπιον καθαρτικόν, φυσικὸν βοήθημα, ὑγιεινότατον σκεύασμα.*

Ἡ ***ΕΣΠΕΡΙΔΙΝΗ*** (Hesperidine) Spes, *ὑπακτικὸν ἄριστον, οὐδεμίαν διαταραχὴν προκαλοῦν.*

Προσέξατε εἰς τὸ κάτωθι σῆμα :

SPES

ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

Κρὲπ ντὲ σίν.
Κρὲπ μαροκαίν.
Κρὲπ Ζωρζέτ.
Κρὲπ ρομαίν.
Κρὲπ ἀρμούρ.
Κρὲπ σουνιάς.
κτλ. κτλ.

εἰς πλουσίαν συλλογὴν χρωμάτων εἰς τὴν

ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΣΤΑΡΡ, Α. Ε.,

Στοὰ Ἀρσακείου 12.